

«SERVEIS FORA DE SERVEI»

Ramon Cabellos, Lesley Yendell, Sònia Buxó
i Mònica Buxó

El muntatge «Serveis fora de servei» es materialitzava en diferents lavabos de la facultat i aconseguia el nexa aglutinant unificador, no tant amb la imatge formal com amb la idea «màre» i llur càrrega de sentit. Aquesta idea es movia per criteris de joc-provocació que pretenien abastar la màxima participació, indirecta i no voluntaria del públic, el qual desconeixia d'entrada la ubicació. Incidíem molt directament en el concepte de «privat» i espai íntim del lavabo i el convertíem en espai invadit i, per tant, públic. També es treballava la dicotomia sexual preestablerta i s'intentava trencar-la escollint conscienciosament l'emplaçament dels elements de què disposàvem. D'aquesta manera, i per posar un exemple, s'utilitzava la imatge fàl·lica de certs tipus de cactus en els lavabos de noies o roba femenina, en els de nois. A part d'aquesta particularitat, preteníem que la gent realitzés tot el recorregut de la instal·lació, deixant de banda els prejudicis inicials. El treball fugia, en tot moment, de judicis de repulsió i jugava amb metàfores, molt senzilles però a la vegada iròniques i divertides, amb les quals es volia desterrar l'avorriment propi que ens oferia l'espai escollit. Responent a aquestes premisses, de dins del W.C. sortien unes mans que intentaven abarcar les pors i obsessions experimentades per certa gent; es col·locava un mirall dins del W.C. perquè la concurrència pogués comprovar allò de «la cara és el mirall de l'ànima»; s'exagerava l'absurd tancant el W.C. amb un candau o s'arribava a postures més nihilistes quan un conjunt de miralls donaven la visió global d'un mateix, o un canelobre convertia la tassa en un «tron» reial i l'espai en una espècie d'altar efímer. Consideràvem que s'havien d'alterar més sensacions que la purament visual, per aquest motiu incloíem el tacte i l'olfacte gràcies als quals s'arrodonia l'eterna broma d'anar als lavabos públics.

